

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

41. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

13. ŘÍJNA 2019

Z obsahu:

**O Skutcích apoštolů -
„plný Ducha Svatého“**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 25. září 2019 na
náměstí Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

**Svatá Magdaléna
z Nagasaki**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Cvilín - za Pannou Marií
Sedmibolestnou**
Petr Bobek
- strana 5 -

**Skrze Marii k Ježíšovi -
pompejská novéna**
Zpracovala Aleksandra
Jędrzejczak
- strana 8 -

**Zahájen proces blahořečení
P. Adolfa Kajpra SJ**
- strana 9 -

**Vzpomínka na návštěvu
papeže Benedikta XVI.
v ČR před deseti lety**
- strana 11 -

Život s Bohem (2)
Raoul Plus SJ
- strana 12 -

Zahájen proces blahořečení P. Adolfa Kajpra SJ (str. 9)

O Skutcích apoštolů – „plný Ducha Svatého“ (Sk 7,55)

Katecheze papeže Františka při generální audienci 25. září 2019 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Podle knihy Skutků apoštolů dále sledujeme putování evangelia světem. Svátý Lukáš velice realisticky ukazuje jak plodnost tohoto putování, tak vznik určitých problémů v křesťanské obci. Problémy byly vždycky, od začátku. Jak sladit rozdíly, které v ní přebývaly, aniž by došlo ke sporům a rozeprám?

Obec nepřijímala pouze Židy, ale také Řeky, to znamená lidi pocházející z diaspor, nežidy, kteří měli vlastní kulturu, vnímavost i náboženství. Dnes říkáme „pohany“. Ti byli přijímáni. Tato spoluúčast tvoří křehkou a nejistou rovnováhu; a mezi těmito těžkostmi klíčí „koukol“. A co je nejhorším koukolem, který pusťší obec? Koukol reptání, koukol tlachá-

ni: Řekové reptali proti nevšímavosti obce ve vztahu k jejich vdovám.

Apoštolové zahájí proces rozlišování, ve kterém dobře zvažují těžkosti a společně hledají řešení. Východisko naleznou v rozdělení různých poslání tak, aby tělo celé církve mohlo klidně růst a nezanedbal

Pokračování na str. 7

Co je za plátnem života s Bohem? Odpověď na tuto otázku můžeme hledat na následujících stránkách. Pro mnoho lidí není Bůh nic více než pouhé slovo, je pro ně de facto mrtvý Bůh. (str. 12–13) Šťastný je však ten, kdo pociťuje potřebu proniknout skrz plátno a objevit živého Boha. To je ostatně smyslem našeho duchovního úsilí o vědomý život v Boží přítomnosti v každém okamžiku naší pozemské pouti. A tak se nabízí také další související otázka: Je Bůh v mém životě živý, nebo mrtvý?

K tomu, abychom na to dokázali správně odpovědět, je potřeba naučit se usebranosti. Je to pasivní ctnost, která nám umožní nahlížet do hlubin vlastní duše a poznat pravdivě sebe sama. Pakliže se již dokážeme usebrat, jistě jsme také poznali, že Bůh je nám mnohem blíže, než bychom se možná odvážili doufat.

Usebranost je bezpochyby úzce spojena s modlitbou. Aleksandra Jędrzejczak pak říká, že nutnou podmínkou dobré modlitby je úplné odřeknutí se hříchu a neustálý boj s ním a se satanem skrze svátost pokání a dále rozhodnutí následovat Ježíšovo vybitnutí, abychom na sebe vzali svůj kříž a tak Ježíše následovali. Čteme o tom ve svědectvích o účincích pompejské novény (str. 8–9), o níž byla zmínka v minulém čísle Světla v souvislosti s bl. Bartolem Longem. V této novéně k Panně Marii Růžencové v Pom-

pejích se naplno odráží ono známé: „Skrze Marii k Ježíši.“

Již jsme tolikrát v různých obměnách slyšeli: Panna Maria je pro nás vzorem usebranosti, protože uchovávala Boží slovo ve svém srdci. Boží slovo je však třeba nejen uchovávat, ale také je hlásat ve světě. To proto, že ti, kdo v ně uvěřili, také poznali jeho moc, životodárnou sílu, pravdivost, moudrost a vznešenost. Boží slovo je natolik mocné, že nemůže být ničím a nikým jakkoliv spoutáno. Připomíná nám to dnes apoštol Pavel ve svém listě Timotejovi. Ani jakékoliv umlčování, věznění, utrpení není s to Boží slovo spoutat. Velmi dobře to vidíme na životních osudech mučedníků pro víru. Ať už to jsou svatí mučedníci z Nagasaki, z nichž si tentokrát představujeme sv. Magdalénu (str. 4), nebo je to v novodobé historii jezuitský kněz Adolf Kajpr (str. 9–10), vždycky je to stejné: nepřátelé Boha mohou zničit život, ale duši nikoliv – svědectví o živém Bohu nezaniklo, ba vyvstalo na odiv. Boha nelze umlčet!

Ano, lze ho přehlušit, odsunout na vedlejší kolej, avšak dříve či později, při posledním soudu určitě, se projeví bědnost takového počínu, jenž je prohřeškem proti lásce, kterou má Bůh k nám. Prostá lidská zkušenost říká, že nejšťastnější je ten, kdo po-

znal lásku Kristovu a v síle této lásky kráčí pozemským životem. Tato skutečnost evokuje vzpomínku na návštěvu Svatého otce Benedikta XVI. v ČR před deseti lety. (str. 11) Mottem jeho návštěvy totiž bylo „Láska Kristova je naší silou“. Jak velká a účinná je tato síla v našem případě, jak jsme tento dar přijali a jak s ním zacházíme, do svědčuje naše věrohodnost a schopnost vnášet Krista do dění tohoto světa. Nejsou to zase jen pouhá slova? ...

Aby tomu tak nebylo, posilujeme svoji lásku ke Kristu četbou a rozjímáním Božího slova, modlitbou, adorací živé Ježíšovy přítomnosti v Eucharistii. A samozřejmě je pro nás při tom nepostradatelnou Pomocnicí Kristova Matka, Panna Maria. Jsme-li vnímaví k jejím bolestivým ranám, jež zde na zemi zasáhly její Neposkvrněné Srdce a které ji zasahují dodnes, když lidé hřeší, neodpovídají na lásku jejího Syna – pak se nám jasně ukazuje vítězství Božího slova zvěstující věčný život těm, kdo vytrvají v pravé víře, naději a lásce, kdo zůstanou v Bohu až do konce svého života. Tak i poutní místa zasvěcená Bolestné Matce Boží (str. 5–7) mají silný duchovní účinek, nutí člověka zamýšlet se do hloubky nad tím, co se skrývá za plátnem života s Bohem. A jsou rovněž povzbuzením k tomu, abychom nepodléhali skleslosti. Už jen proto, že Bůh není mrtvý, ale živý.

Daniel Dehner

Dříve než se necháš těmito řádky provázet povzbuzujícím příběhem deseti malomocných, přečti si pozorně dnešní kratičký úryvek z Lukášova evangelia. Jestliže se dobře připravíš a soustředíš, můžeš být nejen svědkem, ale i spoluúčastníkem záračného uzdravení.

Ježíš se ubírá se svou družinou opět do Jeruzaléma. Miluje toto město, kde stojí chrám jeho Otce. Jeho cesta je pro tebe příkladem a povzbuzením, abys rád putoval na místa, která si Bůh vyvolil k tomu, aby je posvětil a rozdával zde své milosti a dary. Nelituj námahy a připoj se kajicně k poutníkům, vždyť v jejich středu je sám Boží Syn.

Nedaleko jednoho samařského sídla jde poutníkům vstříc jiná skupina. Ty nešťastníky postihla zlá nemoc, která je odsoudila k údělu vyhnanců. Nakazili se malomocenstvím, které začalo nenápadnými příznaky, ale pak neúprosně prostupuje celým tělem, až je přivede k bolestnému mrtvolnému rozkladu zaživa. Odpor a hnus, který pocituješ již při samém pomyslení na zmrzačená, rozpadající se těla, je pro tebe upozorněním, že se zde setkáváš jen s náznakem politováníhodného stavu, do jakého přivádí lidskou duši malomocenství hříchu.

Někdo těm nešťastníkům vrátil naději. Pospíšil si, aby je upozornil, že tudy podle svého obyčeje půjde veliký Prorok a Divotvůrce. Co lepšího mohl pro ně vykonat? Nemocní se s důvěrou chápou své příležitosti. Minout se s Ježíšem, když jde okolo, může znamenat, že by jej minuli navždy. Zůstávají stát opodál, ale ani zákonem předepsaný odstup nijak nezmenšuje jejich víru, která jim vnuká ta nejlepší slova: *Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!*

Zvolili prosbu, které Ježíšovo Srdce nemůže odolat. Tu nesmírnou pouť z lůna Otcova až na zem podnikl právě proto, aby ukázal lidem nekonečnou Boží slitovnost. Má od věčnosti před očima všechnu tu bídu, kterou si lidský rod přivodil jako důsledek své pýchy a vzdoru. Pokorná prosba o smilování otevírá dokořán brány jeho všemohoucnosti, která tolik touží vrátit a obnovit ztracené zdraví těla i duše.

Ježíš tentokrát neuzdravuje prosebníky okamžitě. Dává jim pokyn, který je v souladu s předpisem Mojžíšova zákona: *Jděte a ukažte se kněžím!* Jejich uzdravení bude dokonalé, bude-li potvrzeno úřední autoritou. Skupina prosebníků bez váhání plní

Mistrův příkaz. Jejich poslušnost je potvrzením jejich víry. Vzpomeň si na to, kdykoliv uslyšíš ve svém srdci výzvu, abys představil knězi stav své duše. Poděkuj Pánu, že ti dává k dispozici tak snadno dostupnou svá-

nostnou instituci, kde se ti dostane ujištění, že jsi očištěn. Víra a poslušnost vrátily malomocným beznadějně ztracené zdraví. Zoufalé vyhlídky na dlouhé a strastiplné umírání v bezútěšné opuštěnosti se nečekaně mění v novou perspektivu, která vrací uzdraveným životní radost, sílu i přátele. Prožij s nimi jejich šťastnou proměnu s vědomím, že opravdové uzdravení duše a srdce ti vrací ještě mnohem více. *Zpívejte Hospodinu novou píseň, neboť učinil divy.*⁽¹⁾

Jeden z omilostněných pocituje v tomto stavu nejen radost, ale i hlubokou vděčnost. Jeho srdce jej táhne zpět za jeho dobrodincem. Nešetří námahou, dokud ho nenajde, aby *padl tváří k Ježíšovým nohám*. Nemáš dostatek důvodů, aby ses připojil k němu? Na radostnou událost desetinásobného zázraku však padl stín lidské nevďěčnosti.

Čím to, že Ježíši se přišel s díky poklonit jen cizinec a jinověrec? *Kde je ostatních devět?* Boží velkodušnost by neměla být nikdy přijímána jako samozřejmost, ani těmi, kteří se domnívají, že mají k Bohu blízko. Zamysli se nad Ježíšovou otázkou a vzpomínej, zda i tebe nezahanbuje upřímná vděčnost těch, kterým se dostalo mnohem méně poznání a milosti než tobě. Nemyslíš, že jsi povinen děkovat z celého srdce nejen za to, co jsi ztratil a opět našel, ale za všechno, co jsi a co máš? To, že jsi, že jsi zde, že víš, kdo je to Ježíš, a můžeš s ním osobně hovořit, kdykoliv chceš, to je vlastně ještě mnohem větší zázrak než uzdravení desítky malomocných.

I když jsme nevěrní, Ježíš zůstává věrný, protože nemůže zapřít sám sebe. Vytrvale

Liturgická čtení

1. čtení – 2 Král 5,14–17

Náman sestoupil k Jordánu a ponořil se do něho sedmkrát podle nařízení Božího muže Elizea a jeho tělo se obnovilo jako tělo malého dítěte a byl čistý. Náman se vrátil k Božímu muži s celým svým doprovodem, stanul před ním a řekl: „Hle, už vím, že není Boha po celé zemi, jen v Izraeli. Nyní vezmi, prosím, dar od svého služebníka.“ Elizeus odpověděl: „Jako že je živ Hospodin, jemuž sloužím: Nic nevezmu!“ Ačkoli na něj naléhal, aby vzal, odepřel. Náman pak řekl: „Když tedy opravdu nechceš, dovol mi vzít tolik prstě, kolik unese spřežení mezků, neboť tvůj služebník nebude už obětovat celopaly a žertvy jiným bohům, jen Hospodinu.“

2. čtení – 2 Tim 2,8–13

Milovaný! Mysli na Ježíše Krista, Davidova potomka, který byl vzkříšen z mrtvých. To je moje evangelium. Právě kvůli němu trpím, dokonce jako zločinec v poutech. Ale Boží slovo spoutáno není. Proto kvůli vyvoleným snáším všechno, aby také oni došli spásy a věčné slávy skrze Ježíše Krista.

Tohle je jisté: Když jsme s ním umřeli, budeme s ním také žít. Když vytrváme, budeme s ním i kralovat. Když ho zapřeme, zapře také on nás. Ale i když my jsme nevěrní, on zůstává věrný, protože nemůže zapřít sám sebe.

Dokončení na str. 12

a trpělivě hledá, aby spasil, co zahynulo⁽²⁾. Blahopřej Samaritánovi k jeho obnovenému zdraví a navracené radosti a poděkuj mu také za jeho příklad a upřímnost, s jakou hlasitě chválí Boha. Nemáš o nic méně důvodů k vděčnosti a chvále. Ale nejdříve si dobře prohlédni svou duši, dokud máš Ježíše tak blízko. Jsou-li tu známky nastupující, či dokonce pokročilé choroby, využij této příležitosti tak, jak to učinilo těch deset. Ježíši, Mistře, smiluj se nade mnou!

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Ž 98,1; ⁽²⁾ srov. Lk 19,10

Svatá Magdaléna z Nagasaki

V čísle 38 se v článku o skupině japonských mučedníků seskupených kolem sv. Vavřince Ruize avizovalo, že se k nim v osobě sv. Magdalény z Nagasaki ještě vrátíme. Tak také činíme. Kvůli smrti pro Krista v Zemi vycházejícího slunce nyní tato spravedlivá sama jako slunce září u Krista v nebeském království.

長崎のマグダレナ – tak vypadá japonský přepis jména pozdější mučednice, jež se narodila v roce 1611 v Nišizace u Nagasaki do křesťanské rodiny. Už jako hodně malá ztratila rodiče a bratry, kteří přišli o život při jedné z vln pronásledování křesťanů. Malou dívku k sobě vzali rodinní přátelé, dali jí vychováni i základy víry.

Někdy v roce 1624 se Magdaléna setkala se dvěma augustiniánskými mnichy – P. Františkem od Ježíše a P. Vincentem od sv. Antonína. Pod jejich vedením se nadchla pro augustiniánskou spiritualitu a požádala o vstup do III. řádu. Byla přijata. Slíbila též doživotní panenství.

Oba otcové měli na krásnou a horlivou dívku mimořádný vliv, prohloubili její víru i znalosti teologie. Velmi inteligentní mladá křesťanka vstřebávala i složitější pravdy víry s lehkostí padajícího květu sakury, a jelikož plynně ovládla latinu, španělštinu a portugálštinu, pomáhala misionářům při katechezích jako tlumočnice.

Sama pak též byla oporou komunitě křesťanů, kteří se v roce 1629 ukryli v horách poblíž Nagasaki, aby unikli tvrdým represáliím ze strany japonských úřadů, jež vyznavače Krista stihaly, nutily k apostazi a ty nezložené v krutých mukách posílaly na věčnost. Dospělým mužům dodávala v atmosféře všudypřítomného strachu tato sotva dospělá dívka odvalu, jejich ženám přinášela útěchu a jejich ratolesti vyučovala katechismu. Pečovala o nemocné i týráním zubožené, kteří mučení nevydrželi, Krista se v nesnesitelných bolestech zřekli, načež byli propuštěni; snažila se je přivést zpět do náruče milujícího a odpouštějícího Otce. Tajně též vzdor nebezpečí číhajícímu na každém kroku navštěvovala evropské obchodníky a prosila je o malou almužnu pro zbídačelé uprchlé ubožáky v horách, kteří neměli co do úst.

Tak se to dělo po tři roky. Léta Páně 1632 byli P. František i P. Vincent dopadeni a po brutálním mučení poprave-

ni. Mučednická smrt obou augustiniánů ještě více prohloubila Magdaléninu lásku ke Kristu a upevnila její odhodlání následovat ho za jakoukoli cenu, následovat vzor rodičů a bratrů. Na takovéto nejzazší následování Krista jí však bylo dáno ještě pár měsíců času. Nevěděla samozřejmě, kolik dní jí zbývá, snažila se však každý z nich naplnit co nejsvědomitěji. Pokračovala tudíž ve svém apoštolském úsilí, ba ještě je zintenzivnila.

Pak přišla do styku s dominikánským knězem P. Jordánem od sv. Štěpána, rovněž pozdějším mučedníkem a světcem. Pomáhala mu nejen v jeho misionářském úsilí, ale i v péči o nemocné. Tato výjimečná osobnost na Magdalénu zapůsobila tak silně, že přešla od augustiniánských terciářů k III. řádu sv. Dominika.

V hábitu vyšla v polovině září roku 1634 vstříc pronásledovatelům. Tímto veřejným přihlášením se ke Kristu chtěla přinést výkupnou oběť za všechny ty pronásledované a přinucené k odpadu. Do vězení si vzala balíček knih s náboženskou tematikou včetně Písma svatého, aby měla za mřížemi duchovní stravu. A i ve vězení v Nagasaki bylo neuvěřitelné pozorovat, kterak tato mladičká panna dokázala stejně jako dříve při pobytu v horském útočišti posilovat na duchu ostatní, kteří sdíleli její osud, včetně kněží.

Vězňitelé se Magdalénu nejdříve pokoušeli přimět k apostazi po dobrém – přislíbili jí výhodnou partii v podobě bohatého ženicha, vždyť pocházela z přední samurajské rodiny. Odmítla. Když pak Magdaléna opovrhla „třiceti stříbrnými“ za zradu Krista, pohrozili jí mučením. Opět odmítla. Přikročili tedy k činu: vráželi jí pod nehty bambusové trisky, trychtýřem jí vpravili do žaludku velké množství vody, načež jí položili na břicho prkno a ja-

li se po něm skákat s ustavičným vyzíváním, aby si dala říct. Bezvýsledně.

Dne 1. října 1634 proto odvedli nepodadnou mladou křesťanku na popravčí místo na návrší Nišizaka u Nagasaki. Během cesty oznamovala kolemjdoucím, že bude zabita pro svou víru v Krista Ježíše, a vybízela je k přijetí Božího Beránka za svého Pána. „... i stromy pláčou a ryby mají oči plné slz“, zní verše jednoho japonského haiku (tj. specifické japonské poetické formy), které jako ulité padnou na situaci, jež se odehrávala před zraky dojatých Japonců.

Na návrší podrobili vězňitelé Magdalénu mučící metodě zvané tsurushi, jejíž princip spočíval v zavěšení za nohy hlavou do jámy s odpady a výkaly, přičemž kotníky zatížili kládami, aby toto závaží způsobovalo větší bolest. Odporný zápach, jemuž byla Magdaléna nepřetržitě vystavena, ji dusil a vyvolával v ní pocity dávení. Mučitelé šli v jejím případě ještě dál a zaházeli jí hlavu látkou, aby jí dýchání ztížili.

Třináct dlouhých dní a nocí takto trpěla, třináct dlouhých dní neučinila jediné gesto, jímž by dala najevo, že se vzdává své křesťanské víry, že zapírá Krista. Naopak, opakovala po celou dobu svatá jména, modlila se o sílu k vytrvání a chválila Hospodina.

Dne 15. října se spustil nezvykle silný liják, který vbrzku jámu, nad níž Magdaléna visela, zaplnil vodou. Ta zkrátila její utrpení – Magdaléna se v ní utopila. Katané pak dívčino tělo sňali, spálili je a popel vhodili do moře, aby zamezili uctívání jejich ostatků.

Nikdo však už nezabránil v úctě, kterou japonští katolíci k této heroické mučednici po staletí chovali. Nikdo též nezabránil její beatifikaci 18. února 1981 a kanonizaci 18. října 1987, které vykonal papež Jan Pavel II.

Cvilín – za Pannou Marií Sedmibolestnou

Panna Maria probodnutá sedmi meči. Sedm bolestí, které Bohorodička prožila v souvislosti s životem a smrtí svého Syna, si může poutník připomenout v Krnově. Nad městem se v jihovýchodní části, na Předním Cvilínském kopci, jako maják vypíná vysoká červenobílá stavba kostela se dvěma věžemi.

Do města varhan

Málokomu je nutné připomínat, že pouť do Krnova nás zavede na severovýchod naší země, do podhůří Nizkého Jeseníku. Město leží nedaleko Opavy v okrese Bruntál a proslavilo se mimo jiné výrobou varhan.

První písemné zmínky o něm hledíme již ve 13. století. Založení se datuje na rok 1240, získání městského práva pak na rok 1253.

Do stejného století je také umístěno postavení hradu Šelenburg, který stál na Zadním Cvilínském kopci a který se dodnes zachoval, ale pouze jako zřícenina. Sídli v něm Přemyslovci. V době, která předcházela vzniku poutního místa, to byl příslušník druhé větve rodu, opavský kníže Mikuláš.

Minorité

Již mezi prvními dokumenty lze najít také zmínky o Předním Cvilínském kopci, především jako o centru zdejšího duchovního dění. Na místě, kde byl později vystavěn chrám, se totiž už od dávných dob uctíval obraz Panny Marie Sedmibolestné, připevněný na dřevěný sloup.

A u něho by dost možná zůstalo, nebyť řádu minoritů. Jejich příchod do Krnova je uváděn rokem 1273 a je označován jako velmi důležitý – bratři z tohoto řádu zde totiž pomáhali vytvářet kulturní a zejména duchovní prostředí. Podíleli se na budování celkové prestiže města, která tehdy vůbec nezaostávala v měřítku středovýchodní Evropy.

Jejich činnost se týkala i Cvilína. Roku 1386 byl uctíváný obraz vylepšen, a to

zásluhou minoritského kvardiána P. Velika. Nezabránilo se ovšem jeho zničení. Začátkem třicetileté války a s nástupem reformace město převzal knížecí rod Hohenzollernů, který se hlásil k luteránství a toto učení chtěl prezentovat i v Krnově a okolí. Dehonestace uctíváního zpodobení Panny Marie měla znamenat konec zdejšího katolictví.

Teprve doba pobělohorská a vláda nad městem v rukou Lichtenštejnů katolickou víru Krnovu vrátila. A roku 1635 umožnila, aby byl na místě tehdejšího obrazu – i jako symbol vítězství katolické víry – vztyčen dřevěný kříž.

Podivuhodná moc

Byli to právě minorité, kteří iniciovali, aby toto poutní místo nabízelo něco více než jen kříž. Velkou zásluhu na rozšíření pak měl další krnovský kvardián, tentokrát P. Kornelius Ottweiler.

Vidal zde hvězdu, která každou noc vycházela nad Cvilínem a zářila jasněji než všechny ostatní. Snažil se o to, aby se na kopci vystavěla svatyně, která by jednak tento zázračný jev oslavila, ale v nepříznivé době také posílila katolickou víru.

Především se Ottweiler dozvěděl, jak se v jejím průběhu krnovští obyvatelé odklonili od katolictví a jak na zdejším náměstí

už v roce 1523 veřejně spálili obraz Panny Marie. Také zaznamenal, že přestože se opět hlásili ke katolictví, jejich srdce byla od víry stále vzdálená, a právě Bohorodička jim víru měla vrátit a zároveň posílit účinnost působení řádu.

První stavba poutního místa vznikla roku 1684. Jednalo se o dřevěnou kapli zasvěcenou svatému Kříži a Bolestné Panně Marii.

P. Kornelius Ottweiler se její realizace ovšem nedožil. Roli hlavního iniciátora převzal jeho nástupce P. Čepán.

Obrazy

Krátce po dostavění byl do kaple umístěn obraz Sedmibolestné Panny Marie. Dílo je významné v několika ohledech, především v tom, jak vzniklo – neměla na něm být vyobrazena pouze bolest Bohorodičky, ale také umělcova.

Tvorbou obrazu byl pověřen Heinrich Teuber, malíř a radní z Krnova. V té době prožíval nelehké období: jeho dcera Barborka byla vážně nemocná a umírala. Dílo tak vyjadřuje bolest a zároveň prosbu směřovanou k Bohu skrze přímlyvu Panny Marie. Jejím obličejem dal usazené oči, které prosebně vzhlížejí k nebi.

Z dílny Heinricha Teubera se nejednalo o poslední ztvárnění Sedmibolestné Panny Marie pro Cvilín. V roce 1690 namaloval další, jimž splnil slib daný Bohorodičce, které takto zároveň poděkoval – za to, že jeho dcera se uzdravila.

Tato událost byla považována za zázrak a zesílila zájem o návštěvu místa. Její věrohodnost je doložena v dodnes dochovaném přísežném svědectví samotného malíře, sepsaném v roce 1728 na žádost představených krnovského konventu minoritů.

Výstavba kostela

Teuberovým dílem popularita kaple zesílila. A stejně tak rostl počet poutníků, kteří sem mířili. Zástupy byly početné a už brzy se ukázalo, že místo jejich náporu stačit nebude. Začalo se uvažovat o rozšíření. Podnět vzešel opět od

představeného minoritů, tentokrát jím byl P. Bedřich Kubín.

Jako tvůrci byli přizváni krnovští stavitelé otec a syn Gansovi, Andreas a Jiří Bedřich. Položení základního kamene se datuje na 6. červenec 1722. Práce trvaly do roku 1727 a stavební materiál věnoval Jan Adam kníže z Lichtenštejna.

Kamenný kostel byl vystavěn vedle původní kaple ve slohu pozdního baroka. Svěho patrona pochopitelně našel v Bolestné Panně Marii. Pozoruhodná byla již od počátku fresková výzdoba, již pověřili brněnského malíře Františka Řehoře Ecksteina, mimo jiné autora výzdoby poutního chrámu na Velehradě.

Dále se v průběhu 18. století vylepšovala výzdoba kostela. Řezbáři Johannes Lehner a Hans Michal Huebner a malíř z Krnova Ondřej Thomas se podíleli na vzniku oltářů.

Do kostela byly umístěny ostatky svatých Inocence a Donáta, které byly po zrušení kostela roku 1786 přemístěny do klášterního kostela Narození Panny Marie ve městě, ale při povodni v roce 1997 pak došlo k jejich úplnému zničení.

Záchrana a požár

Na pomyslném výsluní se nový civilínský chrám však dlouho neohřál. V již zmíněném roce 1786, kdy otěže moci držel církvi nepřívětivý Josef II., byl chrám zavřen, a dokonce určen ke zboření. Tomu našťástí zabránili čtyři měšťané z Krnova – A. Philieb, H. Schmidt, C. Qesker a M. Weiss.

Kostel vykoupili za 406 zlatých, navíc obětavě využili nedokonalosti nařízení, které sice zakazovalo poutní kostely, ne však farní. Aby z něho farní kostel udělali, museli odkoupit okolní pozemky a nechat na nich vystavět osmnáct domů.

Díky tomu vznikla osada Mariánské Pole, které měl kostel sloužit. Už v roce 1795 tak mohlo být diecézní správou požádáno o znovuoctvření. Jediným negativem bylo, že už ho nemohli spravovat ti, kteří se o něj zasloužili nejvíc – minorité.

Za zmínku stojí, že nešlo o jediný okamžik, kdy bylo potřeba kostel zachránit. Další důvod nastal například 21. srpna 1865. Tehdy kostel postihl velký požár. Za své vzala šindelová střecha, obě věže a v záru se také roztavily zvony.

Tehdy se do věci vložil krnovský farář P. Heinrich, který se s pomocí sbírek od vě-

řících zasloužil, aby do dvou let řemeslníci uvedli místo do původní podoby a stavu.

Schody a křížová cesta

Když probíhaly opravné práce, rozhodlo se, že se při nich vybuduje ještě kamenné schodiště, vedoucí ke kostelu. Čítá 222 schodů a je sestaveno z 26 částí oddělených odpočívadly. Budovalo se v letech 1869–1879 a velikou zásluhu na jeho vzniku měl městský kaplan Edmund Friedl, což také připomíná pamětní deska v horní části schodiště.

Při středu schodiště se nachází kaple v novogotickém slohu, která byla postavena v 70. letech 19. století. Na první schod poutníci vstupují ve výšce 380 metrů nad mořem. Cesta po nich je fyzicky velmi náročná, dokonce jsou vyhledávány jako sportovní výzva: například od roku 2017 se zde každoročně pořádá běžecký závod *Civilínské schody*.

Z ryze duchovního hlediska poutníkův zážitek po náročném výstupu může umocnit křížová cesta, která obepíná hlavní kostel. První stavba, kterou křížová cesta zahrnuje, pochází už z roku 1729 z dílny Jiřího Bedřicha Ganse a jedná se o trojdílnou barokní kapli.

Ostatních třináct objektů je mladších a menších rozměrů. Vystavěny byly počátkem 19. století a podobu mají empírovou – stříška ve tvaru rovnoramenného trojúhelníku nebo dva sloupy. Uvnitř každé kaple se nachází obraz s motivem křížové cesty. Obrazy byly původně malovány na měděném podkladu, ovšem ty někdo odcizil. V roce 2009, při rekonstrukci všech kaplíček křížové cesty, tak musely být obrazy

nahrazeny novými, nikoliv namalovanými, ale pořízenými speciální fototechnikou.

Letecká puma

Jak už to bývá, vlastní křížovou cestou si prošlo i samotné poutní místo a není překvapením, že se tak stalo během druhé světové války.

Ještě před nešťastnou událostí, v roce 1942, byl kostel vrácen minoritům, a to výměnou za pozemky přilehlé k městu, které měly sloužit rozšiřujícímu se Krnovu. Již krátce nato bratři řádu museli opět naplnit roli zachránců místa – při náletu totiž spadla na kostel letecká puma.

Stropem propadla přímo do hlavní lodi, zničila dlažbu a podlahou se dostala až do krypty. Opravy po této události potřebovala i levá věž. Práce inicioval především představený minoritů P. Šebestián Vavrečka, který se výrazně zasloužil, aby byl už v roce 1947 provoz kostela a poutního místa obnoven – znovu, celkem potřetí, jej vysvětil olomoucký biskup dr. Stanislav Zela.

Po dobu komunismu provoz omezen nebyl. Nicméně totalita místo znovu vyrvala z rukou řádu, kterému se vrátilo až po jejím pádu, konkrétně v roce 1994. Během režimu byl Cvilín hojně navštěvován (ačkoliv poutí nebylo tolik) a stal se střediskem pro sjednocení věřících v nelehkém čase a pro sdílení těžkostí s Pannou Marií.

Dnes

Poutní místo Cvilín může uspokojit duši poutníka, který se chce poutí přiblížit Panně Marii a jejím sedmi bolestem.

Ty připomíná nejen obraz nad hlavním portálem kostela, umístěný mezi věžemi, ale i obraz od malíře Teubera, který stále zdobí hlavní oltář. Zde se jedná o druhé z dřívě vzpomínaných ztvárnění, kde má Maria smířlivý výraz. Obraz po stranách doprovází sochy andělů, kteří k němu vztahují ruce. Na zadní straně oltáře je umístěn Teuberův obraz původní.

Co se týče dalších oltářů, ty na evangelijní straně jsou zasvěceny archandělům: je zde obraz svatého archanděla Michaela a sochy svatých archandělů Gabriela a Rafaela; dále oltář svatého Kříže a svaté Anny. Na straně epistolní jsou oltáře zasvěceny svatému Janu Nepomuckému, svatému Vavřincovi a také svatému Šarbelovi (je plánováno, že tento dostane patrona ve svatém Maxmiliánu Kolbem).

Nejen tato díla se zachovala – poutník se stále může seznámit i s působivou freskovou výzdobou. Před kostelem se také zastaví u mramorového kříže na podstavci a u sněhobílé sochy Panny Marie Bolestné.

Kříž má původ v roce 1843, socha vznikla roku 1848. Oba artefakty v roce 2015 prošly potřebnou rekonstrukcí. Sochu poté posvětil P. Sebastian Gruca, a to při slavnosti Panny Marie počaté bez psovkvrny dědičného hříchu. Nicméně již za necelý rok potřebovala opravit znovu – poničili ji totiž vandalové, kteří urazili kousek podstavce a ulomili meč, jímž má Panna Maria probodnuté srdce.

Perla

Slezský krnovský Kopeček nebo Perla Slezska – i tak je poutní místo často označováno. Že jsou tato přirovnání vhodná, potvrzuje i status národní kulturní památky, kterým se areál pyšní, a také již první pohled z dálky, kdy se nad stromy ve výšce 437 metrů nad mořem tyčí červenobílý kostel. Pohled za tmy, kdy je místo krásně osvětleno, to vše umocňuje.

Cestu na Kopeček lze zahájit například v krnovské železniční stanici, kde začíná zhruba 4 km dlouhá turistická stezka. Vede dále přes město ke slavným schodům a okolo kostela ke zřícenině hradu. Nedaleko kostela, zhruba 300 metrů, je také rozhledna, odkud lze vidět až na Praděd nebo do Polska.

Z duchovního hlediska je důležité vědět, kdy se na Cvilíně konají poutě. První v roce bývá v prvních májových dnech a poutní sezóna je uzavřena začátkem listopadu poutí dušičkovou.

Významné jsou také pravidelné mše svaté ke cti svatého Šarbela, které se slaví vždy druhou neděli v měsíci. Nejen proto, aby věřící uctili tohoto významného světce, ale aby si skrze jeho přimluvu vyprošovali tělesné i duchovní zdraví.

Pamatovat se musí také na datum 15. září, kterému náleží památka Panny Marie Bolestné. Na Cvilíně se slaví vždy v neděli nejbližší tomuto datu.

A namísto je také myslet na litanii k Panně Marie Bolestné, kterou si můžeme pouť na Cvilín obohatit. Už jen proto – jak se v ní kupříkladu modlí – „abychom přílišné skleslosti nepodléhali“, nebo „abychom v pravé víře, naději a lásce vytrvali“.

O Skutcích apoštolů – „plný Ducha Svatého“

– dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

se „rozmach“ evangelia, ani péče o jeho nejméně členy.

Apoštolové si stále více uvědomují, že jejich hlavním posláním je modlitba a hlásání Božího Slova; obojí, tedy modlitba a zvěstování evangelia. A vyřeší celou záležitost vytvořením jakéhosi zárodku, „sedmi mužů, kteří mají dobrou pověst a jsou plni Ducha Svatého“ (Sk 6,3) a kteří se poté, co na ně apoštolové vložili ruce, budou věnovat službě u stolu. Jáhni – čili diákon – byli ustanoveni, aby sloužili. Diákon v církvi není knězem druhé třídy. Nikoli. Jde o něco jiné.

Diákon není pro oltář, nikoli. Je pro službu. Je strážcem služebnosti v církvi. Pokud se diákonovi více líbí chodit k oltáři, chybuje. To není jeho cesta. Apoštolové ustanovili diákonů. Tento soulad mezi službou Slovu a dobročinnou láskou je kvasem, jímž roste tělo církve.

Je ustanoveno sedm diákonů, mezi nimiž vynikají zejména Štěpán a Filip. Štěpán šíří evangelium mocně a odhodlaně (*parrhésia*), ale jeho slovo naráží na zavlídlý odpor. A když ho jeho protivníci nedokáží přimět, aby přestal, co učini? Zvolí to nejubožejší řešení, jak zlikvidovat člověka, totiž pomluvu či falešné svědectví. A my víme, že pomluva vždycky zabíjí. Tento „dábelský nádor“, který se rodí ze záměru zničit něčí pověst, napadá také zbývající tělo církve a vážně ho poškozuje, když pro nízké zájmy nebo pro zakrytí vlastních nedostatků vytváří koalici s cílem někoho pošpinit.

Štěpán, který byl předveden před veledu a obžalován falešnými svědky – stejně jednali s Ježíšem a tak budou jednat se všemi mučedníky – ve svojí obranné řeči nově interpretuje posvátné dějiny soustředěné v Kristu. Pascha zabitého a vzkříšeného Ježíše je klíčem veškerých dějin smlouvy. Tváří v tvář tomuto překypujícímu božskému daru Štěpán odvážně

pranířuje pokrytectví, se kterým se střetli proroci i samotný Kristus. A připomíná jim to: „Koho z proroků nepronásledovali vaši otcové? Zabíjeli ty, kteří předpovídali příchod Spravedlivého. A vy jste ho teď skutečně zradili a zavraždili!“ (Sk 7,52) Štěpán to říká rovnou, mluví jasně, hlásá pravdu.

To vyvolá násilnou reakci posluchačů, a Štěpán je odsouzen k smrti, odsouzen k ukamenování. Prokazuje však pravý „talent“ Kristova učedníka. Nehledá únik, neodvolává se k osobnostem, které by ho mohly zachránit; odevzdává svůj život do Pánových rukou.

V této chvíli zazní překrásná Štěpánova modlitba: „Pane Ježíši, přijmi mého ducha!“ (Sk 7,59), a Štěpán umírá jako Boží syn s odpuštěním na rtech: „Pane, nepřičítej jim tento hřích.“ (Sk 7,60)

Tato Štěpánova slova nás učí, že totožnost Božích dětí se nevyjeví našimi krásnými proslovky. Jedině odevzdání vlastního života do Otcových rukou a odpuštění dané tomu, kdo nám ubližuje, umožňuje uzrít kvalitu naší víry.

Církev dneška oplývá mučedníky – dnes je jich víc než v počátcích církve – mučedníci jsou všude. Církev je zavlažována jejich krví, která je „semenem nových křesťanů“ (Tertulián, *Apologetico*, 50,13), a zajišťuje růst a plodnost Božího lidu. Mučedníci nejsou „svatouškové“, nýbrž muži a ženy z masa a kostí, kteří „si roucho vyprali doběla v Beránkově krvi“ (Zj 7,14), jak praví Apokalypsa. Oni jsou pravými vítězi.

Prosme Pána také my, ať se pohledem na včerejší i dnešní mučedníky naučíme žít plným životem a přijímáme mučednictví každodenní věrností evangelium a připodobnění Kristu.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan
(Redakčně upraveno)

Skrze Marii k Ježíšovi – pompejská novéna

Ježíš nám neustále připomíná nutnost vytrvalé modlitby: „Proste, a bude vám dáno; hleďte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává; kdo hledá, nalézá; a tomu, kdo tluče, bude otevřeno.“ (Mt 7,7-8) Proto se vracíme k této náročné modlitbě, se kterou jsme čtenáře Světla seznámili v minulých letech.

Milující Bůh nám touží dát všechno, co potřebujeme, abychom šli cestou, která nás přivádí do nebe, a abychom byli šťastní. Ježíš Kristus nás ujišťuje a pobízí: „A o okolí budete s vírou v modlitbě prosit, to dostanete“ (Mt 21,22); „budte vytrvalí v útrapách, neúnavní v modlitbě“ (Řím 12,12); „bez ustání se modlete“ (1 Sol 5,17).

Naše redakce⁽¹⁾ dostává mnoho svědectví o milostech, které obdrželi ti, kdo se modlili pompejskou novénou. Uvádíme zde několik z nich.

1. Počtvrté se modlím pompejskou novénou. Už třikrát mně i mé rodině Královna svatého růžence pomohla v obtížných životních situacích a vyprosila nám milosti, které jsme potřebovali. Zeť (po padesátce) dostal práci, kterou si přál, mně Maria navrátila zdraví, dceru bezpečně provedla těžkými chvílemi. Teď prosím Královnu svatého růžence za to, aby se povedla operace mé dcery (33 let), matky dvou malých dětí. Věřím, že mi Maria i teď vyprosí milost u svého Syna. Vždycky mě vyslyšela. Radím všem, kterým je těžko, aby vzali do ruky růženc a věřili v pomoc naší Matky, která nikdy nezklame.

Stanislawa z Podkarpatska

2. Mnoho let jsem bojovala s těžkými zdravotními potížemi – navštěvovala jsem nejrůznější lékaře, brala jsem všelijaké léky. Žádný lékař mi nedokázal říct, co mi vlastně je. Můj život byl naplněn strachem, obavami, špatnou náladou, neurózou, zlými myšlenkami, kterých jsem se nedokázala zbavit.

Jednoho dne jsem našla doma na stole časopis *Mihujcie się!*, který mi přinesl můj otec, a v něm bylo krásné svědectví jedné ženy, jejíž manželství bylo zachráněno díky Královně svatého růžence z Pompejí. Dočetla jsem se tam, že modlitba, kterou se ta žena modlila, je nazývána „modlitbou, která nemůže být nevyslyšena“, což mi naplnilo srdce velkou nadějí. Pocítila

jsem, že přišel čas, abych svěřila všechno Matce Boží, protože jenom Ona mi může vyprosít milost zdraví. Ze začátku jsem měla při modlitbě novény potíže, ale postupně začaly mizet. Už během modliteb jsem se začala cítit lépe, a když jsem skon-

Obraz Matky Boží Růžencové z Pompejí

čila, stal se skutečný zázrak! Začala jsem pociťovat teplo u srdce, naplnila mě radost – nedá se to vůbec vylicít! Má špatná nálada byla ta tam, pocítila jsem životní energii, naději, ještě více vzrostla víra a důvěra v Boha a Nejsvětější Matku. Pro člověka, který byl řadu let postižen špatným zdravotním stavem, je to nádherný pocit!

Prosím všechny, kterým se zdá, že už pro ně není žádná naděje, žádná záchrana, že něco nezvládnou, zápasí s těžkostmi: modlete se s vírou tuto novénou a proste, Matka Boží vám pomůže dostat se z největších problémů! Nepřestávejte s modlitbou! Sama jsem zakusila to, že Matka Boží je pro nás velikou záchranou a pomocnicí. Díky Ní teď mám šanci uskutečnit svoje povolání k manželství.

Matko Boží, Královno svatého růžence, děkuji Ti z celého srdce a prosím, abys nás všechny zahrнула svou mateřskou péčí! Děkuji Trojjedinému Bohu, že nám dal Matku Boží růžencovou z Pompejí,

která je prostřednicí všech milostí a velkou Pomocnicí!

Marta

3. Toužím se s čtenáři *Mihujcie się!* podělit o radostnou zprávu o velké milosti, kterou mému synovi vyprosila Matka Boží Pompejská. Syn měl problémy ve škole (v 2. třídě průmyslovky) – nechtěl tam chodit, zanedbával učení, v pololetí měl spoustu pětetek (10). Byla jsem zoufalá, nevěděla jsem, co mám dělat. Začala jsem se modlit pompejskou novénou poté, co jsem si přečetla, kolika lidem Matka Boží pomohla. Od začátku března do konce srpna s několikadenními přestávkami jsem se třikrát pomodlila novénou. Jen co jsem se začala modlit, Nejsvětější Panna pomáhala neuvěřitelným způsobem. Syn se začal učit – zlepšoval se v jednom předmětu po druhém. Nebylo to pro něj lehké, často byl zničený, ale snažila jsem se ho ze všech sil podporovat. Přišel konec školního roku, podařilo se mu zvládnout osm předmětů a dvě opravné zkoušky mu zbyly na konec prázdnin. Připravoval se na ně svědomitě a zvládl je. Pro mě to je zázrak. Jsem strašně šťastná a vděčná své milované nebeské Matce za obdrženou milost. Děkuji, Maminko!

Edyta

4. V září roku 2013 jsem se začala modlit pompejskou novénou, nazývanou „novéna, která se neodmítá“. Je to těžká modlitba, ale opravdová, a zaručuje to, za co prosíš – pokud je to shodné s Boží vůlí. Na Mariinu přimluvu nás obdaroval dobrý Bůh darem, na který jsme tak dlouho čekali. Po mnoha měsících snah jsem v červnu 2014 otěhotněla. Velmi se s mužem radujeme, že zase budeme rodiči. Pociťujeme také, jak důležití jsme pro Boha a jak jsme Jím milováni. To On vybírá nejlepší čas na splnění toho, co slíbil. Pro Něho nejsou nemožné věci. Je velký a mocný, a zároveň dobrý a milosrdný. Jak je dobře, že máme takového Tátu!

Anna

JAK SE MODLIT POMPEJSKOU NOVĚNU?

Pompejská nověna trvá 54 dní. Každý den se modlíme tři části svatého růžence (radostný, bolestný a slavný). Je možné modlit se také část čtvrtou, s tajemstvími světla.

V čase modlitby je třeba naprosto se svěřit Ježíšovi skrze Marii, odevzdat svoje srdce uzdravujícímu působení Boží lásky. Odevzdat Bohu všechny své problémy, potíže, pochybnosti, obavy a setrávat v objetí naší Matky Marie. Nutnou podmínkou dobré modlitby je úplné odřeknutí se hříchu a neustálý boj s ním a se satanem skrze svátost pokání a rozhodnutím o každodenním úsilí vtělovat do svého života Kristovo vybidnutí: „Chce-li někdo jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi na sebe svůj kříž a následuj mě!“ (Mk 8,34) Zapřít sám sebe znamená nehledat sebe v Bohu, nehledat v modlitbě nadšení, radost a duchovní sladkosti. Znamená to přijímat s vděčností všechno, co Bůh dává.

Není možné nechat se od modlitby odradit a nevyužívat jí v dobách úplné vyprahlosti a ztráty vši sladkosti v Bohu. Opravdová modlitba nezávisí na pocitech, ale na prosebníkové vůli. „Když prosíme o milost, Bůh nám ji dá, tak ji chťejme přijmout, ale abychom ji přijali, je třeba sebezáporu. Láska nespočívá ve slovech ani v citech, ale ve skutku. Je to úkon vůle, je to dar, čili darování; rozum,

vůle, srdce – tři mohutnosti, které musíme při modlitbě cvičit,“ píše svatá Faustyna (*Deníček* 392).

Když se modlíme pompejskou nověnu, *před začátkem každé ze tří částí růžence* uvedeme nejdříve úmysl (jenom jeden) a poté řekneme:

„Ten růžec se modlím na Tvou počest, Královno svatého růžence.“

Během prvních 27 dnů se modlíme prosebnou část pompejské nověny a denně po skončení každé části růžence pronášíme následující modlitbu:

„Vzpomeň si, milosrdná Panno Maria, Královno posvátného růžence z Pompejí, že nikdy jsme neslyšeli, že by byl opuštěn někdo z těch, kteří Tě uctívají a skrze růžec Tě prosí o pomoc. Matko věčného Slova, nepohrdej mou prosbou, ale milostivě mě vyslechni a vyslyš mou růžencovou modlitbu pro zalíbení, jaké nacházíš ve svém chrámu v Pompejích. Amen.“

Dalších 27 dní se modlíme děkovnou část pompejské nověny a denně, po skončení každé ze tří částí růžence, pronášíme následující modlitbu: „Co Ti mohu dát, Královno plná lásky? Svěřuji Ti celý svůj život. Dokud mi síly stačí, budu šířit Tvoji chválu, Panno posvátného růžence z Pompejí, protože jsem prosil(a) o Tvou pomoc a obdržel(a) jsem Boží milost. Všude budu svědčit o milosrdenství, kterého se mi od Tebe dostalo. Podle svých sil budu šířit růžencovou pobožnost a všem vyprávět o Tvé dobrotě, kterou mi projevuješ,

aby k Tobě přišli i nehodní hříšníci, tak jako já. Kdyby celý svět věděl, jak jsi dobrá a jaké slitování máš s trpícími, všechna stvoření by se utíkala k Tobě. Amen.“

Nezávisle na závěrečných modlitbách *každé ze tří částí růžence končíme* po jejím pronesení povzdechnutím k Matce Boží:

„Královno posvátného růžence, oroduj za nás!“

Pán Ježíš, když umíral na kříži, nám dal Marii, aby Ona byla naší Matkou. Protože máme takovou Přímluvkyni, můžeme se cítit bezpečně a být si jisti, že naše nejlepší Matka Maria povede cestami víry k Ježíši Kristu.

Modlitba růžence pronášená s dětskou důvěrou a čistým srdcem přinese neobyčejné plody, protože bude naše srdce otevírat k přijetí Božích darů.

Z Mihujcie się! 3/2015 přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Čili redakce polského časopisu *Mihujcie się!*. [pozn. red.]

Matice cyrilometodějská s. r. o. vydala brožurku „Pompejská nověna“ (sestavila Věra Mrtvá), v níž je představen i krátký životopis bl. Bartola Longa a jeho nověna k Panně Marii Růžencové. Více informací o brožurce, s možností objednávky, naleznete na www.maticem.cz.

Zahájen proces blahorečení P. Adolfa Kajpra SJ

Dne 17. září 2019 uplynulo 60 let od smrti P. Adolfa Kajpra SJ (1902–1959). Při příležitosti tohoto výročí a zahájení diecézní fáze procesu jeho blahorečení byla 22. září slavena mše svatá v kostele sv. Ignáce na Karlově náměstí v Praze, hlavním celebrantem byl pražský arcibiskup Dominik Duka OP. V závěru bohoslužby byly ostatky Božího služebníka Adolfa Kajpra uloženy v kostele.

Věřící jsou vyzváni ke spolupráci

„V souladu s čl. 43 instrukce *Sanctorum Mater* tímto zveřejňuji žádost vicepostulátora Vojtěcha Novotného o zahájení procesu šetření mučednické smrti P. Adol-

fa Kajpra SJ a vyzývám věřící, aby mi dodávali užitečné informace, které se týkají kauzy,“ uvedl už dříve kardinál Dominik Duka OP v žádosti o zahájení procesu šetření mučednické smrti P. Adolfa Kajpra SJ.

Dokumenty, fotografie, vzpomínky a svědectví o vyslyšení posílejte na e-mail adolfd.kajpr@seznam.cz nebo na adresu:

Vojtěch Novotný,
Thákurova 3, 160 00 Praha 6

Cesta k blahorečení

Na podzim roku 2017 vyhověl generální představený Tovaryšstva Ježíšova Arturo Sosa SJ žádosti představeného české provincie Josefa Stuchlého SJ a vyslovil

souhlas s tím, aby byl zahájen beatifikační proces Adolfa Kajpra.

Pro první fázi procesu byl vicepostulátorem jmenován prof. Vojtěch Novotný, děkan Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy. Jeho úkolem bylo připravit obsáhle dokumentovanou žádost, na základě které měl být zahájen beatifikační proces na diecézní úrovni.

Tato žádost byla předložena pražskému arcibiskupovi, který letos v červenci zahájil proces šetření o životě a mučednické smrti Božího služebníka Adolfa Kajpra.

„Smyslem beatifikace je oslavit Trojediného Boha, poděkovat mu a představit jeho blahoslaveného jako přímluvce a příklad zdařilého křesťanského života,“ stojí

dále na webových stránkách kostela sv. Ignáce v Praze.

Z práce ve mlýně ke studiu teologie

Adolf Kajpr se narodil v roce 1902 ve Hředli na Kladensku a již ve čtyřech letech se stal sirotkem a byl spolu se svým bratrem vychováván tetou v Bratronicích. Žil v chudých podmínkách, vyučil se na ševce a po absolvování vojenské služby pracoval ve mlýně. Jeho nadání si ale všiml švagr majitele tohoto mlýna a začal ho učit latinu.

Brzy se tak talentovaný mladík dostal na arcibiskupské gymnázium v Praze-Bubenči a zanedlouho se rozhodl vstoupit k jezuitům. Po dvou letech noviciátu přešel na studia filosofie v belgickém Engieniu. Následovalo studium teologie a třetí probace a od roku 1937 začal působit v kostele sv. Ignáce v Praze. Zpovídal a věnoval se novinářské práci.

13 a půl roku vězněn pro víru

Adolf Kajpr byl členem Tovaryšstva Ježíšova 31 let, knězem 24 let a z toho byl pro víru v Ježíše Krista a pro věrnost církvi vězněn 13,5 roku.

U jezuitů mu byl svěřen tiskový apoštolát a Kajpr se stal redaktorem čtyř řádových časopisů, do nichž sám přispíval: *Obrození* (1939–40), *Dorost* (1939–40), *Nové směry* (1940–41) a *Posel Božského Srdce Páně* (1937–41). Svě čtenáře a posluchače povzbuzoval k víře, naději a autentickému vlastenectví.

Zanedlouho po vypuknutí druhé světové války se dostal do sporu s německým nacionálním socialismem, jelikož odmítl názor, že Češi vždy žili s Němci a že se tedy musí přizpůsobit. Ale dříve byla doba jiná, protože se jednalo o spolek rovného s rovným. V roce 1941 byl pro své „štvavé a nenávistné“ články proti Říši zatčen a vězněn v několika koncentračních táborech, až se nakonec dostal do Dachau, kde zůstal až do konce války.

Po skončení války se Kajpr vrátil do Prahy, kde obnovil vydávání týdeníku pro mládež *Dorost* a také se ujal časopisu *Katolík*, který se stal jedním z nejlepších katolických periodik v tehdejší Československu.

P. Kajpr se nebál kritizovat komunistický režim, a tak následky na sebe nenechal

P. Adolf Kajpr SJ

ly dlouho čekat. Časopis *Katolík* byl zrušen a mladý jezuita byl v roce 1950 zatčen a v monstrprocesu odsouzen na 12 let spolu se skupinou nejznámějších řeholníků. Nakonec skončil ve vězení v Leopoldově.

Svědectví spoluvězňů hovoří o Kajprově hluboké víře a neokázalé zbožnosti, o jeho duchovních promluvách určených uvězněným kněžím, o exhortacích posílaných tajně laikům, o exerciciích, o přípravě tajných noviců Tovaryšstva Ježíšova a o životě s vězněnými jezuiti, o vztazích k věznitelům i spoluvězňům, o přednáškách a diskusích ve věci filosofie, liturgie či literatury atd.

Mučedník, který umřel smíchy

Zdraví P. Kajpra bylo poznamenáno lety strávenými ve vězení. Poté, co ho na dvoře leopoldské věznice postihl infarkt, byl převezen do nemocnice. Když se tu 17. září 1959 od srdce smál jakémusi žertu, dostal druhý infarkt a umřel. Nic okázalého: zemřel pro Pána – smíchy a naplnila se tak slova Písma: „*Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a lživě mlu-*

P. Adolf Kajpr SJ na lavici obžalovaných spolu s dalšími řeholníky (r. 1950)

vit proti vám všechno zlé kvůli mně. Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích; stejně pronásledovali i proroky, kteří byli před vámi.“ (Mt 5,11–12)

Historik Jaroslav Cuhra o něm napsal: „*Jeho základním životním postojem byla radost, neboť ze strachu se mnoho nerodí, a otevřenost k celému světu, neboť jen při vyrovnání se s celou skutečností může člověk duševně růst. Tak přetvářel i vykládal těžké zkoušky, které jeho život provázely.“*

Svědék maximálního křesťanství

Ti, kdo jej znali, jej považují za svědka maximálního křesťanství, který v nich zanechal dojem svatosti. „*Jeho kazatelské působení a tiskový apoštolát charakterizovala schopnost spojovat hluboký vhled do tajemství víry s pozornou četbou znamení doby a s vnímavostí vůči myšlenkovým proudům, které ji utvářely;“ uvádí v žádosti o zahájení procesu kardinál Duka a dále dodává, že „ho lze právem mít za mučednického patrona soudobých snah církve o účinné, době přiměřené hlásání evangelia“.*

Také svatý papež Jan Pavel II. představil Kajpra jako řeholníka, který dokázal i v podmínkách pronásledování dávat „*příklad velké důstojnosti životem křesťanských ctností“* (26. 4. 1997) a který „*zemřel v pověsti svatosti“* (20. 5. 1995).

P. Adolfa Kajpra můžete uctít v pražském kostele sv. Ignáce

Život P. Adolfa Kajpra SJ je úzce spjat s kostelem sv. Ignáce v Praze. Zde sloužil svoji primiční mši svatou, složil čtvrtý řádový slib a působil v pastoraci. Žil v přílehlé řádové rezidenci, kde se také věnoval redakční práci. Zde jej zatkli nacisté a po válce se sem opět vrátil z koncentračního tábora. Jen o málo později jej zde zatkli i komunisté, kteří jej odvedli přímo ze zpovědnice. Roku 1968 bylo v kostele sv. Ignáce za něho slouženo rekviem.

P. Kajpr je na tomto místě připomínán jako příklad hodný úcty a následování. Naleznete zde boční kapli, ve které jej lze uctít, a panelovou výstavu, která je mu věnována.

Více informací k P. Kajprovi najdete na webových stránkách kostela sv. Ignáce v Praze.

Zdroj: www.cirkev.cz
(Redakčně upraveno)

Vzpomínka na návštěvu papeže Benedikta XVI. v ČR před deseti lety

Benedikt XVI. navštívil Českou republiku ve dnech 26. až 28. září 2009. Připomeňme si několika úryvky z papežových promluv tuto mimořádnou událost, která by neměla upadnout v zapomnění.

„Minulé století – a vaše země toho byla svědkem – vidělo padnout nemálo mocných, o nichž se zdálo, že dosáhli výšin takřka závratných. A najednou byla jejich moc pryč. Ti, kdo popírají Boha, a v důsledku toho postrádají úctu k člověku, mají – zdá se – snadný život a dosahují materiálního úspěchu. Stačí však nahlédnout pod povrch a zjistíme, že tito lidé jsou nešťastní a nespokojení. Pouze ten, kdo v srdci uchovává posvátnou „bázeň Boží“, má důvěru i v člověka a dokáže věnovat svůj život vytvoření spravedlivějšího a bratrského světa. Dnes je třeba lidí »věřících« a »věrohodných«, připravených rozšířit do každé oblasti společnosti ty křesťanské zásady a ideály, jimiž se inspiruje jejich jednání. To je svatost, univerzální povolání všech pokřtěných...“

(Homilie při slavení mše svaté ze slavnosti sv. Václava, Stará Boleslav 28. 9. 2009)

* * *

„Byla to opravdová pouť a současně misie v srdci Evropy: pouť, protože Čechy a Morava jsou více než tisíc let zemí víry a svatosti; misie, protože Evropa potřebuje znovu nalézt v Bohu a jeho lásce pevný základ naděje. Nebyla to náhoda, že evangelizátoři těchto národů, Cyril a Metoděj, jsou patrony Evropy spolu se svatým Benediktem. »Láska Kristova je naší silou«: to bylo motto cesty, potvrzení, ze kterého zaznívá jako ozvěna víra tolika hrdinných svědků z dávné i nedávné minulosti; myslím především na minulé století, ale především to má tlumočit jistotu dnešních křesťanů. Ano, naše síla je v lásce ke Kristu! Je to síla, která inspiruje a oživuje ty pravé revoluce, mírumilovné a osvobozující, a která nás podpirá v okamžicích krizí, protože nám dovolu- je povznést se, když nám hrozí, že svoboda namáhavě vydobytá zmaří sebe samu, svou vlastní pravdu.“

„Kristova láska se nejdříve zjevila ve tváři Dítěte. Sotva jsem přijel do Prahy, moje první cesta vedla do kostela Panny Marie Vítězné, kde se uctívá Ježíšek známý jako »Pražské Jezulátko«. Tato soška připomíná tajemství vtěleného Boha, »Boha blízkého«, základ naší naděje. Před »Pražským Jezulátkem« jsem prosil za všechny děti, za rodiče a za budoucnost rodiny. Právě vítězství, které si vyprošujeme od Marie, je vítězství lásky a života v rodině a ve společnosti!“

„Symbolem syntézy pravdy a krásy je nádherná pražská katedrála zasvěcená svatému Vítu, Václavu a Vojtěchovi, kde se slavily nešpory s kněžími, řeholníky, seminaristy a představiteli laiků zapojených ve sdruženích a církevních hnutích. Pro společenství střední a východní Evropy je to obtížná doba: k následkům dlouhé zimy bezbožického totalitarismu se přičítají škodlivé vlivy určitého západního sekularismu a konzumismu. Proto jsem všechny vyzval, aby čerpali novou energii u zmrtvýchvstalého Pána, aby byli evangelijním kvasem ve společnosti a uplatňovali se, jak se to již děje, v charitativních aktivitách a ještě více na poli výchovy a školství.“

„Morava připomíná bezprostředně světce Cyrila a Metoděje, hlasatele evangelia slovanským národům, a tedy nevyčerpatelnou sílu evangelia, které jako řeka ozdravujících vod protéká dějinami i kontinenty a všude přináší život a spásu. Nad portálem brněnské katedrály jsou umístěna Kristova slova: »Poďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím.« (Mt 11,25) Tato slova znovu zazněla v liturgii minulé neděle a byla ozvěnou věčného hlasu Spasitele, naděje národů včera, dnes a stále. Výmluvným znamením Kristovy vlády, vlády milosti a milosrdenství, je život svatých patronů různých křesťanských národů, jako je prá-

vě svatý Václav, mladý český král z 10. století, který se vyznačoval příkladným křesťanským svěděním a byl zavražděn svým bratrem. Václav dal přednost nebeskému království před žezlem pozemské moci a zůstal navždy zapsán v srdci českého národa jako vzor a ochránce v proměnlivých dějinných událostech. K početné mládeži přítomné na mši k svatému Václavu, která přišla i ze sousedních zemí, obrátil jsem se s výzvou, aby uznali v Kristu svého nejskutečnějšího přítele, který uspokojuje nejhlubší aspirace lidského srdce.“

(Generální audience, Řím 30. 9. 2009)

* * *

„Lásku ke Kristu posilujte modlitbou a nasloucháním jeho slovu; syňte se Kristem v Eucharistii a s jeho milostí buďte tvůrci jednoty a pokoje v každém prostředí. Vaše křesťanská společenství se po dlouhé zimě komunistické diktatury před 20 lety opět začala svobodně vyjadřovat, když váš lid po událostech započatých studentskou demonstrací 17. listopadu 1989 znovu získal svobodu. Jistě jste si však povšimli, že ani dnes není snadné žít a dosvědčovat evangelium. Společnost ještě stále nese rány způsobené ateistickou ideologií a je často okouzlena moderní mentalitou hedonistického konzumismu, který vede k nebezpečné krizi lidských a náboženských hodnot a k rozmachu etického a kulturního relativismu. V tomto kontextu je nutné znovu nasadit všechny složky církve k posílení duchovních a morálních hodnot v životě dnešní společnosti.“

(Homilie při nešporách v katedrále sv. Víta, Praha 26. 9. 2009)

Život s Bohem (2)

HLAVA I. PODMÍNKY DŮVĚRNOSTI S BOHEM

„Malý i velký, mladý i starý, žil jsem stále co nejdále od sebe samého... Vůbec jsem se nesnažil poznat sebe, ale naopak, usiloval jsem nepoznat se. Poznat sebe samého pokládal jsem za pramen starosti, nepokoje, trápení. Stýkal jsem se se sebou co nejméně. »Nepoznej sebe samého«, to bylo pro mne prvním pravidlem moudrosti... Vždy jsem se dokázal nějak rozptýlit. To bylo celým uměním mého života.“

Tak píše skeptický romanopisec.

Docela jiné je pravidlo křesťana. „Proč nenahlížíte do zrcadla své duše?“ kladla otázku svatá Radegunda svým duchovním dcerám.

Vstupme do sebe, do svého „nitra“. Snad mnoho objevíme.

* * *

Duše někdy zatouží vniknout do hloubek jiné duše; jak zřídka však zkoumá hlubiny své vlastní!

Většina lidí nepoužívá nikdy nesrovnatelnou výsadu izolovat se, uzavřít se, stáhnout se do ústraní. Jsou jako kov, který se nechce vyloučit ze své rudy.

Jen několik jednotlivců schopných největší vlády nad sebou samými a nad světem má onen mimořádný dar vidět, jak na jejich rozkaz a jakoby kvůli nim lidé a věci mizí, všechno zdánlivě se hroučí, nicota se postupně ztrácí a vynořuje se náhle to podstatné, to výlučné, pokojné a zářící, které zpočátku možná musí překoná-

vat boj, ale nakonec ovládá pole a vítězí. Patříme k těmto několika?

Cvičme se často zahánět od sebe nicotu zpět do nicoty, a tehdy se nám odkryje Bůh.

Pozorujme, že těžkost nespočívá v rozjímání, ale v pamatování na ně.

Zpočátku použijeme pro rozjímání každý k tomu určený čas anebo každou příležitost, která se nám nabízí. Později bude už méně třeba vnějšího rozkazu anebo popudu. Z ochoty rozjímat zrodí se zvyk rozjímat samovolně.

K odloučenosti není vždy potřebná samota. Lze být zcela sám uprostřed největšího hluku.

Vnitřní duše je ta, která uprostřed největšího davu a za plného vědomí je schopná být duchem daleko odtud. To je ta nejvznešenější a nejzácnější nezávislost.

Abychom zůstali pány nad sebou, zijme v sobě.

Je mnoho těch, kdo vyslovují modlitby, ale velmi málo těch, kteří se modlí. Modlit se, to není jen hovořit, ale také naslouchat. „Neslyšíte, co říkáte,“ zvolal svatý Jan Zalotústý, „jak tedy chcete, aby vás slyšel Bůh?“

Usebranost ... pasivní ctnost. - Zkuste!

Autor *Následování Krista* v první kapitole píše: „*Stude cor tuum ab amore visibili-um abstrahere et ad invisibilia te transferre.*“ - Když se chceš přiblížit k Bohu, „usiluj odtrhnout svoje srdce od viditelných věcí a přenes svoji lásku na věci neviditelné“⁽¹⁾.

Stude, abstrahere, se transferre, usilovat se, odtrhnout se, namáhat se, přenést se, to nejsou slova totožná s nečinností.

Jaká činnost je potřebná k tomu, abychom vnímali velké Boží působení v sobě!

Když se hlučně bavíme a koně nás cvailem unášejí, křik slov a zvuk rolničků přehluší všechno. Tehdy neslyšíme pramínek, který prýští docela blízko, pod námi, v srdci skály.

Zachovejme vždy krátkou přestávku mezi naším úmyslem a naším činem. To **před** ním. A **při** něm: zachovejme si ve všem „přítomnost ducha“ a „přítomnost srdce“.

Neoddávejme se přehnaně žádné práci. Bůh má právo, abychom nikdy na něho úplně nezapomněli, ať děláme cokoli.

Po každém činu vstupme do sebe - což neznamená nic jiného, než se vrátit k sobě.

Žít **vnitřně** vůbec neznamená žít **vevnitř**. Usebranost ani zdaleka není synonymem uzavřenosti.

* * *

Ve mně jsou dvě osoby. Hlavní osoba, která koná jako všichni ostatní; vedlejší osoba, jež sem tam vykoná nějaký ten křesťanský skutek.

Copak toto znamená mít živou víru?

Když jsme ve stavu milosti, naše lidské skutky jsou „božské“, i když je konáme bez aktuálního, vysloveného úmyslu, vztahujícího se k Bohu, který nás zbožšťuje. To je jisté.

Avšak, nemělo by nás trápit, že onu „božskost“⁽²⁾ je na našich skutcích tak málo vidět?

Nelišit se velmi od šlechetného pohana, to je málo.

Přidržme se dogmatu. Avšak nevěřme jen **v ně**, ale také **jemu**.

Duch víry: zvyk všechno vidět v Bohu, obyčej vidět Boha ve všem.

Kdosi správně poznamenal: „Křesťanům schází, že nemyslí na to, co věří. Nežádá se od nich, aby si opatřili **mnoho** poznatků, ale aby **pronikli** je.“

Divná nerozumnost! Zde, v tomto životě, nikdy nemyslíme - anebo jen málo - na to, na co budeme myslet věčně.

První věc, kterou Ježíš žádá od svaté Marie Magdalény: aby si vytvořila ve svém srdci vnitřní samotu; v ní se jí potom ukáže jeho Srdce.

Fénelon vyřkl zlaté pravidlo: „Není třeba čekat na volné hodiny, abychom

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Evangelium - Lk 17,11-19

Na cestě do Jeruzaléma procházel Ježíš mezi Samařskem a Galilejí.

Když přicházel do jedné vesnice, šlo mu naproti deset malomocných. Zůstali stát opodál a volali: „Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!“

Když je uviděl, řekl jim: „Jděte a ukažte se kněží.“ A jak odcházeli, byli očistěni.

Když jeden z nich zpozoroval, že je uzdraven, vrátil se, mocným hlasem velebil Boha, padl Ježíšovi k nohám tváří až k zemi a děkoval mu. Byl to Samaritán. Ježíš na to řekl: „Nebylo jich očistěno deset? Kde je těch devět? Nikdo z nich se nenašel, aby se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?“ A jemu řekl: „Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila.“

uzavřeli dveře svého srdce. Již chvíli, ve které litujeme, že se nemůžeme stáhnout do ústraní, využijme k tomu, abychom ji⁽³⁾ ihned uskutečnili.“

Jsou slova, jež je třeba umět pitvat, i když je známe odedávna. Jen málo přátel odhaluje svoje tajemství napoprvé.

* * *

Kdosi řekl: „Chcete vidět moji sochu?“ a ukázal na konstrukci kostry ze spojených prutů.

„To že je socha?“ – „Ano, je třeba jen nanést hlínu na železné pruty a dát jí patřičný výraz.“

Většina vědomostí, které máme, je jako tato kostra, bez masa. Obohacujeme je rozjímáním. Tehdy to, co bylo mrtvé, ožije; němé bude vyprávět; chudokrevné dostane sílu a život.

„Jak si představujete Boha?“

„Tři obrovská písmena z bílého kamene na rozsáhlém trávníku, viditelné z velké dálky.“

Pro kolik lidí Bůh není nic více: slovo, tři písmena, jednoduchý výraz. – Mrtvý Bůh.

Ale kdysi si Bůh sám dává jméno „žijící Bůh!“

Šťastné duše, které při všem, s čím se setkají, pocíťují potřebu podívat se na druhou stranu obrazu, proniknout skrz plátno, a říci si s anglickým esejistou: „*Behind the veil!*“ Co je za plátnem?

Proniknout *za slova!* Těm, kdo nejsou pozorní, slova více zakrývají skutečnost, než ji odhalují.

Jaký rozdíl mezi světcem a námi v chápání i nejmenších pravd katechismu! Naučme se je „realizovat“, čili – jak říká svatý Ignác – „gustare res interne“, najít vnitřní mízu věci.

* * *

Kolik času věnujeme za svého života přemýšlení „o *ničem!*“ Z 1440 minut dne mohli bychom možná použít několik i k přemýšlení o „*všem*“.

Ponechat, co prochází okolo, a v kluzkém běhu věci zachytit se jediného pevného bodu – to je umění.

Německý mystik Tauler řekl: „Rýn přetéká mojí duší.“

Jaké množství vnějších zájmů pořád brázdí naši mysl! – Dejme si pozor, abychom se nevrhli do proudu!

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Dnes vás vybízím, abyste se modlily na moje úmysly, abych vám pomohla. Dítka, modlete se růžencem a uvažujte o tajemstvích růžence, protože i vy ve svém životě procházíte skrze radosti a žalosti. Tím způsobem tajemství přetváříte ve svůj život, protože život je tajemství stále, dokud je nevložíte do Božích rukou. Tak budete mít prožitek víry jako Petr, který se setkal s Ježíšem, a Duch Svatý naplnil jeho srdce. I vy jste pozváni, dítka, abyste svědčili žijící lásku, kterou vás Bůh den po dni ovívá mojí přítomností. Proto, dítka, buďte otevření a modlete se srdcem ve víře. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.“

Medžugorje 25. září 2019

Římskokatolická farnost Zašová pořádá přednášku na téma „**GENDEROVÁ IDEOLOGIE A KATOLICKÁ NAUKA O ČLOVĚKU**“. Přednáší doc. Mgr. Petr Dvořák, Ph.D., odborný asistent na katedře filosofie a patrologie CMTF UP Olomouc. Termín a místo konání: **úterý 15. října 2019 v 18 hodin v Kulturním domě Zašová**. Vstupné dobrovolné.

Svoje oči využij především k tomu, aby ses rozhlédl v sobě.

Říci někomu, aby sestoupil do hloubky svého nitra? ... Zdá se, jako bychom ho posílali, aby se vydal do nevídané země, do neznámé země!

Vstoupit do sebe, jaká utěšená cesta!

Nicméně: co je v nás podstatné, je v našem nitru.

Země, které je třeba objevit, neleží daleko, ale docela blízko. Plavců na Severní pól, na Ohňovou zemi, do končin, v nichž je málo života, je dost.

Zatím půda naší duše nosí v sobě **Život**. Kolik je těch, kdo na ní přistávají a zkoumají ji, a hlavně těch, kdo si na ní stavějí stan?

* * *

„Když postupujeme, vždy víc a více se všechno zjednodušuje, ztišuje, a stále lépe rozumíme, že celá skutečnost věci spočívá »v nitru« a že jediné, k čemu má směřovat všechno naše konání, ačkoliv jeho vnější formy jsou nevyhnutelně rozličné, je: milovat Boha, dívat se na něho a věnovat se službě bližnímu. Ó, jakým velkým uměním je pokoj! A jak blízko nás je! Ba neříkejme, že blízko nás, protože je třeba říci, že je *v nás*. Nakonec, tento pokoj, o němž hovořím, to není něco abstraktního, to není ani nějaký stav, to je *bytosť*, bytosť živá, působící, milující, a touto bytosťí je Boží dar, Bůh osobně, Bůh sám.“⁽⁴⁾

„Probud' se, duše má! Copak chceš ještě spát? Slyš poselství, jež ti mám zvěstovat. Nahoře, v nebesích, sídlí král, který touží po tobě. Celé jeho srdce dychtí po tobě. Miluje tě nezměrně. Jeho láska je tak něžná a tak věrná, že opustil svoje království a ponížil se kvůli tobě. Necháš ho snad ještě dlouho čekat na odpověď svého srdce? Chce tě mít, tebe i tvoji lásku.“⁽⁵⁾

(Pokračování)

Ze slovenského překladu
„Život s Bohem“
prof. Štefana Gregoroviče
původního titulu „*Vivre avec Dieu*“.
Vydal Posol Božského Srdca Ježíšova,
Trnava 1948.
Český překlad -dd-

(Redakčně upraveno)

Poznámky:

- (1) Tomáš KEMPENSKÝ *Následování Krista*, kn. I, kap. I, § 20.
- (2) Jak víme, dostačuje habituální úmysl (tj. takový, který jsme kdysi vzbudili, nikdy neodvolali, při práci však přímo na něj nemyslíme). [pozn. překl.]
- (3) Tj. vnitřní samotou. [pozn. překl.]
- (4) Mons. Gay, *Dopis sestře*. In: *Correspondence II*, 24)
- (5) *Les exercices de sainte Gertrude*, str. 278, 2. vyd., Oudin, 1876)

Pondělí 14. 10. 2019

6:05 Pro vita mundi: Mons. ThDr. Antonín Huvar
7:00 Národní kámen **7:40** V pohorách po horách (62. díl): Zakarpatská Ukrajina – Polonina Krásná **7:50** Buon giorno s Františkem **8:45** Pokřtění a poslaní **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Venezuela – Ženy nahoře **9:50** Jak potkávat svět (72. díl): S Radimem Zenklem **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Bible pro Severní Koreu **13:25** Po stopách apoštola Pavla (4. díl) **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (31. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:50** Diakonie ve Valašském Meziříčí – Žijeme tu s vámi! **15:00** Poletuchy: Na skok do Lednice **15:50** V souvislostech **16:15** Noční univerzita: Prof. Jan Sokol, CSC. – Co říká Bible o Stvoření? **17:20** Terra Santa News: 9. 10. 2019 **17:40** Můj chrám: Pavla Golasowská, poslankyně PS Parlamentu ČR, kostel Božího Těla v Gutech **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Bible pro nejmenší: To nejlepší nakonec **18:35** Sedmihlásky (157. díl): V našem domě **18:40** COP na Mohelnickém dostavníku 2014 **19:15** Nededza [P] **19:50** Přejeme si ... **20:05** K jádru věci: S Ivetou Radičovou [L] **21:10** ARTBITR – Kulturní magazín (82. díl) [P] **21:20** Ars Vaticana **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Mlčení, modlitba, pokání **23:10** Kulatý stůl: Syndrom vyhoření **0:45** Noční univerzita: S. Veronika Barátová – Pročišťování révy **1:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 15. 10. 2019

6:05 Pod lampou **8:05** Myanmar: na stejné cestě **8:35** V souvislostech **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Muzikanti, hrajte **9:55** Noční univerzita: S. Veronika Barátová – Pročišťování révy **11:00** Mwebare kwija – Klinika v buši **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách (62. díl): Zakarpatská Ukrajina – Polonina Krásná **13:00** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (32. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:55** Na pořadu rodina (13. díl): Pěstounská rodina **15:55** Kardinál František Tomášek **16:05** Kulatý stůl: Syndrom vyhoření **17:40** Setkání cisteristů v Lukově **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Dobrodružství začíná! **18:35** Sedmihlásky (157. díl): V našem domě **18:40** Hermie a neposlušná včela Buzby **19:15** Hovory z Rekovic: Jan Svoboda **19:30** Zpravodajské Noeviny: 15. 10. 2019 [P] **19:50** Přejeme si ... **20:05** Výpravy do divočiny: Deštný les Papuy–Nové Guineje [L] **21:10** Řeckokatolický magazín (215. díl) [P] **21:30** Živě s Noe **22:10** Má vlast: Litovel **23:05** Terra Santa News: 9. 10. 2019 **23:25** Světlo pro Evropu (13. díl) **23:40** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (149. díl): Mladina 65 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 16. 10. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 15. 10. 2019 **6:25** Charita Vsetín **6:45** Zpěváčci: MFF Strážnice 2019 **8:10** Mezi pražci (80. díl): Říjen 2019 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Chléb náš vezdejší **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:45** Víc než chrám: jednota různého **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Můj chrám: Pavla Golasowská, poslankyně PS Parlamentu ČR, kostel Božího Těla v Gutech

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

- Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
- Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

13:10 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2018, 1. díl **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (33. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:55** K jádru věci: S Ivetou Radičovou **16:00** Zpravodajské Noeviny: 15. 10. 2019 **16:20** Nikdy není pozdě **16:35** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (149. díl): Mladina 65 **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Po stopách Bernardetty **18:40** Sedmihlásky (157. díl): V našem domě **18:45** Po stopách apoštola Pavla (4. díl) **19:15** Víra do kapsy: Proč misie? **19:30** Terra Santa News: 16. 10. 2019 [P] **19:50** Přejeme si ... **20:05** Adorace [L] **21:05** Harfa Noemova **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Noční univerzita: P. Michal Zamkovský – Beze mne nemůžete nic... [P] **23:00** Generální audience papeže Františka **23:20** Léta letí k andělům (78. díl): Emil Paleček **23:40** Tam, kde již 10 let naplňují dny životem **0:05** Pan rektor **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 17. 10. 2019

6:05 Má vlast: Litovel **7:00** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **7:40** Iva Bittová & Clarinet Factory & Hamid Drake **8:15** Pastýř na čunu **8:35** Terra Santa News: 16. 10. 2019 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Světlo pro Evropu (13. díl) **9:30** Kulatý stůl: Syndrom vyhoření **11:05** Abraháмова cesta **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Koncert Wihanova kvarteta: Šumperk **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (34. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **15:00** Generální audience papeže Františka **15:25** Muzikanti, hrajte **16:00** Zpravodajské Noeviny: 15. 10. 2019 **16:20** Řeckokatolický magazín (215. díl) **16:40** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **17:40** Credo: korouhve Karla Rechlika **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tajuplná jeskyně **18:35** Sedmihlásky (157. díl): V našem domě **18:40** Předání proutěného řemesla **19:05** Večeře u Slováka: 29. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 17. 10. 2019 [P] **19:50** Přejeme si ... **20:05** Cvrlikání (71. díl): AG Flek [L] **21:15** BET LECHEM – vnitřní domov (40. díl): Jiří Dušek – Šest čísel, které tvoří vesmír **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Pod lampou [P] **0:15** Bosna – Srdce pro bezmocné **0:40** Zpravodajské Noeviny: 17. 10. 2019 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 18. 10. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 17. 10. 2019 **6:25** Nededza **7:00** Z krajiny kulturních tradic **7:35** Noční univerzita: P. Michal Zamkovský – Beze mne nemůžete nic... **8:25** Po stopách apoštola Pavla (4. díl) **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** ARTBITR – Kulturní magazín (82. díl) **9:35** Jak si mě našel Antonín z Padovy **10:15** K jádru věci: S Ivetou Radičovou **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple

Telepace [L] **12:50** Harfa Noemova **13:20** COP na Mohelnickém dostavníku 2014 **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (35. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:55** Mezi pražci (80. díl): Říjen 2019 **15:40** Zpravodajské Noeviny: 17. 10. 2019 **16:05** Žalman & spol. na Mohelnickém dostavníku 2013 **16:50** Výpravy do divočiny: Deštný les Papuy–Nové Guineje **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tisíce světél **18:35** Sedmihlásky (157. díl): V našem domě **18:40** BET LECHEM – vnitřní domov (3. díl): Zbigniew Cziendlik – polský kněz v Česku **19:00** Josef a jeho bratři **19:50** Přejeme si ... **20:05** Kulatý stůl: Dezinformace [L] **21:35** Živě s Noe [P] **22:15** Večeře u Slováka: 29. neděle v mezidobí **22:40** Letem jazzem (3. díl) **23:50** V pohorách po horách (62. díl): Zakarpatská Ukrajina – Polonina Krásná **0:05** Missio magazin: Říjen 2019 **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 19. 10. 2019

6:05 Pro vita mundi: P. Radim Hložánka **6:45** Ars Vaticana **6:55** Buon giorno s Františkem **7:50** Venezuela – Ženy nahoře **8:20** Harfa Noemova **8:50** Sedmihlásky (157. díl): V našem domě **8:55** Hermie a neposlušná včela Buzby **9:35** GOODwillBOY III. (5. díl): Vox **10:15** V posteli POD NEBESY (5. díl) **11:10** Víra do kapsy: Proč misie? **11:25** Zpravodajské Noeviny: 17. 10. 2019 **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:10** Terra Santa News: 16. 10. 2019 **14:30** Plzeňáci: MFF Strážnice 2019 **16:05** Večeře u Slováka: 29. neděle v mezidobí **16:35** Angola: Nepřestanu chodit ulicemi **17:35** Po stopách apoštola Pavla (5. díl) **18:10** Světlo pro Evropu (13. díl) [P] **18:25** V souvislostech [P] **18:45** Přejeme si ... **19:00** Cena Celestýna Opitze: kostel sv. Šimona a Judy v Praze [L] **21:05** Poletuchy: Na skok do Trenčína [P] **21:50** V pohorách po horách (63. díl): Zakarpatská Ukrajina – Boržava **22:05** Živě s Noe [P] **23:10** Szidi Tobias & band **23:50** Řeckokatolický magazín (215. díl) **0:10** Noční univerzita: Prof. Jan Sokol, CSC. – Co říká Bible o Stvoření? **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 20. 10. 2019

6:05 Pro vita mundi: Eva Langrová **6:45** Jak potkávat svět (72. díl): S Radimem Zenklem **8:05** Země neočekávaného – Papua Nová Guinea **8:35** Cvrlikání (71. díl): AG Flek **9:45** Večeře u Slováka: 29. neděle v mezidobí **10:10** Kouzlo štipkých varhan **10:30** Mše svatá z kostela Narození Panny Marie: Štípa [L] **11:50** ARTBITR – Kulturní magazín (82. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Přejeme si ... [P] **12:30** V souvislostech **12:50** Světlo pro Evropu (13. díl) **13:00** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **13:45** Muzikanti, hrajte **14:20** Poletuchy: Na skok do Trenčína **15:05** Venezuela – Ženy nahoře **15:40** 50 let Boží milosti **16:00** Noční univerzita: P. Michal Zamkovský – Beze mne nemůžete nic... **16:45** Živě s Noe **17:55** Sedmihlásky (153. díl): U suseda zahradečka [P] **18:00** Hermie a Stanley na táboře **18:35** Harfa Noemova **19:00** Jezuitské redukce v Paraguayi **19:15** Bolívie – V srdci Bolívie [P] **19:50** Přejeme si ... **20:05** Má vlast: Bor u Tachova [P] **21:10** V souvislostech **21:30** K jádru věci: s Ivetou Radičovou **22:35** Výpravy do divočiny: Deštný les Papuy–Nové Guineje **23:35** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:55** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **0:35** Pražská Loreta **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 14. 10. o 22:00 hod.:
Kresťania v Pakistane (dokument)

Radikalizmus, bombové útoky, nútené sobáš, násilné konverzie a vraždy sa stali bežnou záležitosťou. A násilie je aj v samotnom srdci spoločnosti – v rodine.

Utorok 15. 10. o 22:15 hod.:
Medzi nebom a zemou

S rektorom kňazského seminára v Badíne a odborníkom na otázky bioetiky – Jánom Viglašom sa budeme rozprávať aj o kríze povolání, ale najmä o problémoch spojených s umelým oplodnením. Moderuje Marián Gavenda.

Streda 16. 10. o 16:05 hod.:
Eucharistické zázraky

Svätí sa vyznačovali svojim veľmi úprimným a osobným vzťahom k sviatostiam, z ktorých čerpali milosť a silu. Osobitne to bol vzťah k Eucharistii. Priblížime vám tento vzťah v živote sv. Františka Caracciola, sv. Germány Cousin a sv. Marie Margity Alacoque.

Štvrtok 17. 10. o 21:10 hod.:
Poltn klub (Sima Martausová)

Kedysi nenápadné dievča z Považskej Bystrice, ktoré v roku 2009 vyhralo súťaž Gospel talent. Dnes hviezda prvej veľkosti, avšak bez hviezdnych manierov. Jej úprimné pesničkárske výpovede chytajú ľudí za srdce a oslovujú ľudí všetkých generácií.

Piatok 18. 10. o 09:00 hod.: Milión detí sa modlí ruženec

Priamy prenos modlitby posvätného ruženca za účasti detí zo Základnej školy Matky Alexie v Bratislave.

Sobota 19. 10. o 20:30 hod.:
Bitka pri Viedni: 11. september 1683 (film)

V lete v roku 1683 začína obliehať Viedeň tristo tisícová armáda moslimských bojovníkov Osmanskej ríše. 11 septembra sa odohráva dôležitá bitka, ktorá rozhodla o osude celej Európy. Turecké vojsko je porazené vďaka poľskému kráľovi Jánovi III.

Nedeľa 20. 10. o 10:30 hod.: Svätá omša z Vatikánu

Priamy prenos svätej omše pri príležitosti misijnej nedele.

Biskupové českých a moravských diecézi vyzvali ke SPOLEČNÉMU PUTOVÁNÍ DO ŘÍMA PO 30 LETECH, abycom podĕkovali za dar svobody a prosili za duchovní obnovu naší země i s přímluvou sv. Anežky České, kterou Svätý otec Jan Pavel II. v roce 1989 svatořečil. **Z děkanátu Valašské Meziříčí** pojede jeden autobus (Svobodovi – Krhová) za rozumnou cenu **od neděle 10. do čtvrtka 14. listopadu 2019. Cena:** 3 300 Kč (doprava a ubytování) a 20 Eur (jízdné po Římě + poutnický balíček). **Přihlášky a informace** na tel. 731 518 511.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
12. ŘÍJNA – 19. ŘÍJNA 2019

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 13. 10.		PO 14. 10.		ÚT 15. 10.		ST 16. 10.		ČT 17. 10.		PÁ 18. 10.		SO 19. 10.			
Antifona	1136	1262	1150	1278	1734	1953	1181	1311	1708	1924	1563	1761	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	786	884	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1136	1263	1151	1279	1559	1756	1182	1312	1708	1925	1673	1893	1666	1883		
Antifony	1137	1264	1151	1279	1167	1296	1183	1313	1198	1330	1682	1761	1229	1364		
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	1183	1313	1199	1331	813	914	1229	1364		
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1155	1283	1735	1954	1186	1317	1710	1926	1682	1762	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	720	813	1155	1284	1735	1954	1186	1317	1562	1760	1563	1762	1669	1886		
Prosby	1140	1268	1155	1284	1724	1943	1186	1317	1711	1927	1682	1762	1655	1886		
Závěrečná modlitba	721	813	1558	1755	1560	1757	1561	1758	1562	1760	1564	1763	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1141	1269	1156	1285	1172	1301	1187	1318	1203	1335	792	890	1233	1369		
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369		
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1175	1305	1190	1322	1206	1338	1684	1763	1236	1372		
Závěrečná modlitba	721	813	1159	1288	1175	1305	1191	1322	1206	1339	1564	1763	1236	1372		
Nešpory:																
	SO 12. 10.															
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1160	1290	1560	1757	1192	1323	1714	1932	1685	1764	807	907
Antifony	1133	1259	1146	1274	1161	1290	1177	1307	1193	1324	1208	1341	1685	1765	808	908
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1193	1324	1209	1341	1678	1897	808	908
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1164	1294	1737	1956	1196	1327	1717	1934	1686	1765	810	911
Ant. ke kant. P. M.	720	813	721	813	1164	1294	1737	1956	1196	1328	1563	1760	1564	1766	721	814
Prosby	1135	1261	1149	1277	1165	1294	1731	1950	1196	1328	1718	1936	1686	1766	811	911
Záv. modlitba	721	813	721	813	1558	1755	1560	1757	1561	1758	1562	1760	1564	1763	722	814
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení
Neděle 13. 10. – 28. neděle v mezidobí

1. čt.: 2 Král 5,14–17
 Ž 98(97),1.2–3ab.3cd–4
 Odp.: srov. 2b (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)
 2. čt.: 2 Tim 2,8–13
 Ev.: Lk 17,11–19

Pondělí 14. 10. – nezávazná památka sv. Kalista I.

1. čt.: Řím 1,1–7
 Ž 98(97),1.2–3ab.3cd–4
 Odp.: 2a (*Hospodin uvedl ve známost svou spásu.*)
 Ev.: Lk 11,29–32

Úterý 15. 10. – památka sv. Terezie od Ježíše

1. čt.: Řím 1,16–25
 Ž 19(18),2–3.4–5
 Odp.: 2a (*Nebesa vypravují o Boží slávě.*)
 Ev.: Lk 11,37–41

Streda 16. 10. – nezávazná památka sv. Hedviky nebo sv. Markéty Marie Alacoque (v ostravsko-opavské diecézi: svátek sv. Hedviky)

1. čt.: Řím 2,1–11
 Ž 62(61),2–3.6–7.9
 Odp.: 13b (*Pane, ty odpláciš každému podle jeho díla.*)
 Ev.: Lk 11,42–46

Čtvrtek 17. 10. – památka sv. Ignáce Antiochijského

1. čt.: Řím 3,21–30a
 Ž 130(129),1–2.3–4.5–6a
 Odp.: 7bc (*U Hospodina je slitování, hojně u něho je vykoupení.*)
 Ev.: Lk 11,47–54

Pátek 18. 10. – svátek sv. Lukáše

1. čt.: 2 Tim 4,9–17b
 Ž 145(144),10–11.12–13ab.17–18
 Odp.: srov. 12a (*Ať tvoji zbožní, Hospodine, vypravují o slávě tvé vznešené říše.*)
 Ev.: Lk 10,1–9

Sobota 19. 10. – nezávazná památka sv. Jana de Brébeuf, Izáka Joguese a druhů nebo sv. Pavla od Kříže nebo sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Řím 4,13.16–18
 Ž 105(104),6–7.8–9.42–43
 Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Lk 12,8–12

OSOBNOSTI 20. STOLETÍ

JERZY POPIEŁUSZKO • PRAVDOU PROTI TOTALITĚ
Bernard Brien ve spolupráci s Charlesem Wrightem • Z francouzštiny přeložila Veronika Matiašková • Redakce Pavel Kindermann • Předmluva Mons. Michel Santier, biskup diecéze Créteil • Příloha - překlad z polštiny Kateřina Lachmanová

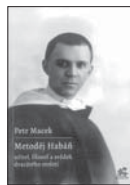
Knihu napsal francouzský kněz, velký ctitel blahoslaveného Jerzyho Popiełuszka a hlavní svědek zázraku, který umožnil otevřít proces svatořečení tohoto mučedníka. Otec Popiełuszko byl opravdu muž Boží, nejen proto, že zemřel jako mučedník. Jako duchovní opora hnutí *Solidarita* se záhy stal trnem oku totalitnímu režimu v Polsku. Byl zavražděn v říjnu roku 1984, ve věku pouhých 37 let. Rozjímání bolestného růžence, která pronesl v Bydgoszczi těsně před svou násilnou smrtí (připomínající osud našeho světce Jana Nepomuckého), odhalují hloubku a ryzost jeho křesťanských postojů, ale též prorocké vnímání znamení doby. Tato rozjímání tvoří *Přílohu* knížky.

Pavel Nebojsa - Doron • Brož., 130x190 mm, 108 stran, 189 Kč

METODĚJ HABÁŇ • UČITEL, FILOSOF A SVĚDEK DVACÁTÉHO STOLETÍ

Petr Macek • Předmluva Dominik kardinál Duka OP • Recenzovali prof. PhDr. Jiří Hanuš, Ph.D.; PhDr. Mgr. Efrem Jindráček OP, Ph.D.; Benedikt Tomáš Mohelník OP, Th.D.; doc. PhDr. Tomáš Petrůček, Ph.D., Th.D.; doc. PhDr. Marek Šmíd, Ph.D.

Metoděj Habáň OP (1899–1984) byl jednou z významných osobností českého dominikánského řádu 20. století. Kniha sleduje jeho životní osudy od vstupu do řádu přes zapojení do dominikánského „intelektuálního apoštolátu“ v meziválečné době

až po zápolení s komunistickým režimem v druhé polovině života. Všimá si jeho působení uvnitř řádu i veřejného, zejména v roli duchovního učitele řady českých dominikánů a univerzitních studentů, a podílu na četných filosofických a teologických diskuzích, které procházely napříč celým jeho životem.

KRYSTAL OP, s.r.o. • Brož., A5, 232 stran, 260 Kč

NEJEN PRO DĚTI

VLK A ŠTÍT • DOBRODRUŽSTVÍ SE SVATÝM PATRIKEM

Sherry Weaver Smithová • Z angličtiny přeložila Hana Matějková • Revize překladu Věra Eliášková • Ilustrace Kateřina Šišperová

Dobrodružný příběh se odehrává v 5. století na ostrově zvaném Irsko, v době, kdy žil svatý Patrik. A právě s ním se setkává jedenáctiletý chlapec Kieran, který se stará o osiřelé vlčí mládě, jemuž hrozí nebezpečí. Kieran zároveň hledá štít, který by byl natolik silný, aby ochránil jeho samého i ty, kdo jsou jeho srdci nejbližší. Najde jej?

Paulínky • Brož., 130x190 mm, 160 stran, 185 Kč

ZDRÁVAS, MARIA

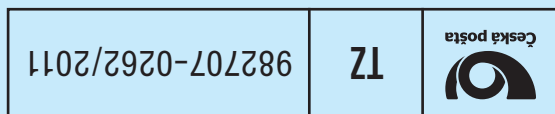
Bruno Ferrero • Z italského přeložil Jan Lachman • Ilustrace Juraj Martiška • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Knížka nabízí text modlitby *Zdrávas, Maria* s krátkými příběhy, které dětem přiblíží jak obsah této krásné modlitby, tak i láskyplnou přítomnost Panny Marie v našich životech. Titul je vhodný pro děti předškolního a mladšího školního věku, ale také třeba jako odlehčené čtení pro majové pobožnosti.

Karmelitánské nakladatelství Váz., křídový papír, 193x155 mm, 48 stran, 169 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzertní týdeník Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1